

[Formanden.]

- 3) *Forespørgsel til undervisningsministeren af Ingmar Wagner m. fl.*

Mødet hævet kl. 16⁴.

34. møde.

Fredag den 4. december kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om radiospredning. [Af Harald Nielsen m. fl.].

Valgt blev: *Nina Andersen, Ditlevsen, Holger Eriksen, Hougaard, Kolbjørn, Holger Larsen, Frede Nielsen, Lars M. Olsen, Harald Nielsen, Henry Christensen, Damsgaard, Erik Eriksen, Sønderup, Ole Bjørn Kraft, Reedtz-Thott, Poul Sørensen og Steen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

Forhandlingen genoptoges.

Thorkil Kristensen: Det forekommer mig noget uheldigt, at denne finanslovdebat i den grad, som tilfældet er, bliver hugget ud i småstykker. Både fra ordføretalerne til de første ministersvar og fra disse ministersvar til de ordføretaler, der nu skal holdes — og derfra formentlig til resten af debatten — har der været længere mellemrum, end det egentlig er heldigt, navnlig af hensyn til offentligheden, som jo glemmer det ene indlæg, før det næste og dermed svaret kommer. Jeg vil derfor henstille til overvejelse, om man ikke ved kommende finanslovdebatter mere kan samle forhand-

lingen i større, samlede drøftelser, så det ikke bliver en noteveksling mellem regeringen og partierne, men en virkelig debat. Vi behøver jo ikke så lang tid for at forberede vore svar.

Den højtærede finansminister gjorde i sin sidste tale visse bemærkninger vedrørende spørgsmålet om reelt overskud eller balance kontra underskud på det samlede statsbudget. Jeg opfattede den højtærede ministers bemærkninger sådan, at den tale, som han og den højtærede statsminister i åbningsdebatten holdt om, at vi burde tilstræbe et reelt overskud, i dag må siges at være noget afsvækket, idet forholdet, såvidt man kan skønne af den højtærede ministers udtalelser, er dette, at der i dag ikke er stort mere end balance, måske, som den højtærede minister sagde, med en vis sikkerhedsmargin, men der er jo også usikkerhed, og at der i hvert fald for det kommende finansår praktisk talt nærmest må siges at være balance. Den højtærede minister sagde, at det ikke var hans indstilling, at man skulle søge opnået overskud ved nye skatter; det var jo en af de mere tydelige udtalelser i den højtærede ministers sidste bemærkninger. På den anden side sagde han, at det var ikke forsvarligt i den nuværende situation at have underskud. Det må vel så sige, at betragtningen nu er modificeret derhen, at overskud vel i og for sig ville være godt, hvilket jeg meget kan tiltræde, men at vi i øjeblikket ikke har stort mere end balance, og at man ikke for tiden tilstræber væsentlige ændringer i den henseende, men på den anden side heller ikke ønsker skatteforhøjelse eller at glide over i underskud.

Hvis denne opfattelse af ministerens udtalelser er rigtig, må man deraf drage en konklusion, som jeg for mit vedkommende gerne vil understrege, nemlig den, at så er der ikke på statsbudgettet plads til væsentlige nye udgifter i den nærmeste fremtid; der er ikke plads til nye kostbare reformer på det statsbudget, vi har i dag, hvis vi ikke skal løbe fare for at gå over i underskud eller udskrivning af nye skatter. Det er meget nødvendigt, at vi holder os dette for øje. Jeg benytter lejligheden til at gentage, hvad jeg sagde sidste gang, at den højtærede minister vil kunne regne med støtte hos os, hvis han har svært ved at holde igen overfor andre, som stiller for